

PROGRAMMA De Cimbalisten

Zaterdag 5 maart | Cobra Museum

Franz Schubert (1797 – 1828)

Selectie uit "Winterreise"

"Gute Nacht"

"Krähe"

"Frühlingstraum"

Claude Debussy (1862 – 1918)

Uit Préludes boek 1

Nr. 9 *"La sérénade interrompue"*

Astor Piazzolla (1921 – 1991)

"Oblivion"

Johann Sebastian Bach (1685 – 1750)

Uit "Das Wohltemperierte Klavier 1"

Prelude en Fuga in e mineur nr. X

Traditionele volksmuziek uit Roemenië

"O damigeana si un pahar"

(Een korffles en een glas)

"Doina: Pasărea si Pitulicu" en "Geampara in A"

(Zangvogels)

(Geampara: 7 achtste maatsoort)

WINTERREISE

Wilhelm Müller

Vertaling: Margo Briessinck

Gute Nacht

Fremd bin ich eingezogen,
Fremd zieh' ich wieder aus.
Der Mai war mir gewogen
Mit manchem Blumenstrauß.
Das Mädchen sprach von Liebe,
Die Mutter gar von Eh', -
Nun ist die Welt so trübe,
Der Weg gehüllt in Schnee.

Ich kann zu meiner Reisen
Nicht wählen mit der Zeit,
Muß selbst den Weg mir weisen
In dieser Dunkelheit.
Es zieht ein Mondenschatten
Als mein Gefährte mit,
Und auf den weißen Matten
Such' ich des Wildes Tritt.

Was soll ich länger weilen,
Daß man mich trieb hinaus ?
Laß irre Hunde heulen
Vor ihres Herren Haus;
Die Liebe liebt das Wandern
- Gott hat sie so gemacht -
Von einem zu dem andern. F
ein Liebchen, gute Nacht !

Will dich im Traum nicht stören,
Wär schad' um deine Ruh'.
Sollst meinen Tritt nicht hören
- Sacht, sacht die Türe zu !
Schreib im Vorübergehen
Ans Tor dir: Gute Nacht,
Damit du mögest sehen,
An dich hab' ich gedacht.

Goedenacht

Als een vreemde kwam ik aan,
Als een vreemde ging ik weer weg.
De meimaand was me gunstig gezind

Met menig boeket bloemen.
Het meisje sprak over liefde,
De moeder zelfs al over huwen,
- Nu is het bestaan zo somber,
De weg is bedekt met sneeuw.

Ik kan voor mijn reis
Het tijdstip niet kiezen,
Ik moetme zelf de weg wijzen
In deze duisternis.
Een schaduw in het maanlicht
Trekt als een gezel met me mee,
En op het witte tapijt
Zoek ik het spoor van het wild.

Waarom zou ik nog langer treuzelen,
Tot men me hier verdrijft ?
Laat waanzinnige honden huilen
Voor het huis van uw meester;
De liefde houdt van zwerven -
God heeft haar zo gemaakt -
Van de ene naar de andere.
Mijn liefste, goedenacht !

Ik wil je niet storen in je droom,
Het zou spijtig zijn van je rust.
Je zal mijn stap niet horen -
Zacht, zacht sluit ik de deur !
Ik schrijf in het voorbijgaan
Op de deur: Goedenacht,
Daaraan kan je zien,
Dat ik aan je gedacht heb.

Die Krähe

Eine Krähe war mit mir
Aus der Stadt gezogen,
Ist bis heute für und für
Um mein Haupt geflogen.
Krähe, wunderliches Tier,
Willst mich nicht verlassen ?
Meinst wohl, bald als Beute hier
Meinen Leib zu fassen ?
Nun, es wird nicht weit mehr geh'n
An dem Wanderstabe.
Krähe, laß mich endlich seh'n

Treue bis zum Grabe !

De kraai

Een kraai was met mij
Uit de stad getrokken.
Heeft tot vandaag voortdurend
Om mijn hoofd gevlogen.
Kraai, wonderlijk dier,
Wil je me niet verlaten ?
Ben je van plan, als prooi hier snel
Mijn lichaam te grijpen ?
Nu, het zal niet ver meer gaan
Aan deze wandelstaf.
Kraai, toon me eindelijk
Trouw tot aan het graf !

Frühlingstraum

Ich träumte von bunten Blumen,
So wie sie wohl blühen im Mai;
Ich träumte von grünen Wiesen,
Von lustigem Vogelgeschrei.

Und als die Hähne krächten,
Da ward mein Auge wach;
Da war es kalt und finster,
Es schrien die Raben vom Dach.

Doch an den Fensterscheiben,
Wer malte die Blätter da ?
Ihr lacht wohl über den Träumer,
Der Blumen im Winter sah ?

Ich träumte von Lieb um Liebe,
Von einer schönen Maid,
Von Herzen und von Küssen,
Von Wonne und Seligkeit.

Und als die Hähne krächten,
Da ward mein Herze wach;
Nun sitz' ich hier alleine
Und denke dem Traume nach.

Die Augen schließ' ich wieder,
Noch schlägt das herz so warm.
Wann grünt ihr Blätter am Fenster ?

Wann halt' ich mein Liebchen im Arm ?

Lentedroom

Ik droomde van de bonte bloemen,
Zoals ze bloeien in de meimaand;
Ik droomde van groene weiden,
Van vrolijk vogelgeschreeuw.

En als de hanen kraaiden,
Toen ontwaakten mijn ogen;
Daar was het koud en somber,
Raven schreeuwden van het dak.

Maar op de vensterruiten,
Wie schilderde daar die bladeren ?
Licht u met de dromer,
Die bloemen in de winter zag ?

Ik droomde van liefde om de liefde,
Van een mooi meisje,
Van harten en van kussen,
Van genot en geluk.

En als de hanen kraaiden,
Toen ontwaakte mijn hart;
Nu zit ik hier alleen
En overpeins mijn droom.

Ik sloot mijn ogen weer,
Mijn hart slaat nog altijd warm.
Wanneer zullen de bladeren op het venster groen worden ?
Wanneer zal ik mijn geliefde in mijn armen houden ?